

Sygn. akt III RC 61/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku – III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Witan

Protokolant: Magdalena Miętus

po rozpoznaniu w dniu 31 sierpnia 2015 r. w Otwocku

sprawy z powództwa małoletnich: G. P. i J. P. reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego M. P.

przeciwko T. P.

o podwyższenie alimentów

1. alimenty od pozwanego T. P. na rzecz G. P., ur. (...) zasądzone w pkt. IV wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 9 stycznia 2014 r. w sprawie I C 723/12 z dniem 26 lutego 2015 r. podwyższa z kwoty po 700 (siedemset) złotych miesięcznie do kwoty po 900 (dziewięćset) złotych miesięcznie, płatnej do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry do rąk matki uprawnionej – M. P., wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala;
3. wyrokowi w pkt. 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;
4. nieuiszczone koszty sądowe przejmuje na rachunek Skarbu Państwa,

Sygn. akt III RC 61/15

UZASADNIENIE

M. P. (działająca jako przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów J. P. i G. P.) pozwem z dnia 26 lutego 2015 roku wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego T. P. na rzecz ich wspólnych małoletnich dzieci z kwoty po 700 zł miesięcznie na każdego z małoletnich do kwoty po 1200 zł miesięcznie na rzecz małoletniego J. P. oraz do kwoty po 1500 zł miesięcznie na rzecz małoletniej G. P..

W uzasadnieniu pozwu M. P. wskazała, iż od momentu orzeczenia alimentów w wyroku rozwodowym zmienił się zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletnich dzieci. Przedstawicielka ustawowa powodów wynajęła nowe mieszkania, co wiąże się ze zwiększeniem kosztów zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych małoletnich powodów, zwiększyły się także inne koszty utrzymania dzieci, albowiem są oni w okresie wzrostu. Ponadto M. P. podniosła, że małoletnia G. P. uległa wypadkowi i w chwili obecnej wymaga rehabilitacji, zaś małoletni J. potrzebuje korepetycji z angielskiego i matematyki (pozew k. 1-3).

Pozwany T. P. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości (odpowiedź na pozew k. 41 - 49 akt).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Po raz ostatni obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec małoletnich powodów został ustalony wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 09.01.2014 r. w sprawie o rozwód (sygn. I C 723/12) na kwotę po 700 zł miesięcznie na każdego z małoletnich tj. w łącznej kwocie po 1400 zł miesięcznie (d. wyrok rozwodowy k. 4 akt).

W czasie orzekania przez Sąd Okręgowy w Siedlcach M. P. pracowała na pół etatu jako recepcjonistka w klubie fitness, osiągając z tego tytułu dochód w wysokości ok. 800 zł miesięcznie, zaś T. P. pracował dorywczo, określając swoje dochody na ok. 1500 zł miesięcznie, przy czym w ocenie Sądu Okręgowego w Siedlcach nie wykorzystywał on w pełni swoich możliwości zarobkowych. J. i G. P. uczęszczali wówczas do V klasy szkoły podstawowej w O.. Korzystali również z prywatnych zajęć z języka angielskiego. J. P. uczęszczał ponadto na zajęcia karate, zaś G. P. na zajęcia piłki ręcznej. Dzieci wraz z matką M. P. zamieszkiwały wówczas w mieszkaniu swojej babci (a matki M. P.) T. M., której M. P. uiszczala kwotę 500 zł miesięcznie na pokrycie kosztów utrzymania tego mieszkania. Orzekając w sprawie sygn. I C 723/12 Sąd Okręgowy w Siedlcach ogólne koszty utrzymania małoletnich J. i G. P. ocenił na ok. 1000-1100 zł miesięcznie na każdego z małoletnich (d. akta sprawy Sądu Okręgowego w Siedlcach sygn. I C 723/12).

Obecnie przedstawicielka ustawowa małoletnich - M. P. jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna (d. zaświadczenie z PUP w O. k. 32 akt). Podejmuje ona jednak prace dorywcze, świadcząc usługi kosmetyczne i osiągając tą działalnością niewielki dochód w wysokości ok. 100 zł tygodniowo. Pomaga ona również swojej mamie w prowadzeniu sklepu. Ma średnie wykształcenie (d. zeznania M. P. k. 103 - 104 akt, zeznania T. M. k. 81-83). Matka małoletnich powodów wraz z dziećmi oraz nowym partnerem zamieszkuje w wynajmowanym przez siebie mieszkaniu, którego czynsz najmu wynosi 1300 zł miesięcznie. Ponadto na koszty utrzymania tego mieszkania składają się również opłaty za prąd (ok. 100 zł miesięcznie) i gaz (ok. 50 zł miesięcznie) (d. umowa najmu lokalu mieszkalnego k. 91 akt, zeznania M. P. k. 103-105 akt, zeznania T. M. k. 81 akt, protokół przesłuchania T. K. z akt sprawy 1 Ds. 642/15). Małoletni J. i G. P. mają w chwili obecnej po 13 lat, w roku szkolnym 2014/2015 zakończyli edukację w szkole podstawowej i zostali zapisani do Gimnazjum nr 3 w O.. Koszt wyprawki w ostatnim roku szkolnym dla dwójki małoletnich wynosił ok. 1500 zł. Ponadto w roku szkolnym 2014/2015 dzieci uczęszczały do szkoły językowej (...) na zajęcia z języka angielskiego. Miesięczny koszt tych zajęć dla jednego dziecka wynosił 75 zł. Od 5 klasy szkoły podstawowej dzieci potrzebują też korepetycji z matematyki. Na zakup żywności dla każdego z małoletnich M. P. wydaje ok. 400 zł miesięcznie, ponadto dzieci korzystają również z obiadów w szkole (koszt jednego obiadu to 3,80 zł). W 2014 r. J. i G. P. byli na obozie sportowym, a ponadto wraz z matką byli także nad morzem (łączny koszt wyjazdu nad morze dla M. P. i dzieci wyniósł z wyżywieniem ok. 2200 zł). Do września 2014 r. J. P. uczęszczał na zajęcia karate, zaś G. P. uczęszczał na zajęcia piłki ręcznej. W dniu 12 września 2014 r. G. P. na skutek upadku na zajęciach wychowania fizycznego doznała urazu kolana. Obecnie małoletnia uczęszcza na zajęcia na siłownię, celem wzmocnienia mięśni, wymaga jednak także rehabilitacji, jest również zakwalifikowana do leczenia operacyjnego – przewidywany termin operacji to 2016 r. Koszt kompleksowej rehabilitacji przedoperacyjnej małoletniej to kwota ok. 1000 zł miesięcznie. Małoletnia potrzebuje również ortezy. Z tytułu odszkodowania za uszczerbek na zdrowiu małoletnia otrzymała kwotę 275 zł (d. zeznania M. P. k. 103 - 104 akt, kosztorys rehabilitacji k. 94 akt, zaświadczenie lekarskie k. 99, dokumentacja medyczna k. 5, 7-12, decyzji w przedmiocie odszkodowania k. 95).

Pozwany T. P. zamieszkuje wraz ze swoją matką i jej partnerem (d. zeznania M. G. k. 102 akt, zeznania T. P. k. 105 - 106 akt). Ma wykształcenie średnie techniczne, jest mechanikiem samochodowym. Obecnie pracuje w warsztacie samochodowym, jednakże pracę zarobkową wykonuje bez stosownej rejestracji w ZUS. Wcześniej pracował natomiast jako handlowiec, w związku z obowiązkami zawodowymi w 2014 r. przebywał na delegacji w P.. Za wykonywaną pracę uzyskuje obecnie średnio dochód w wysokości 2500 zł miesięcznie (d. zeznania T. P. k. 105 - 106 akt, wydruk z facebooka k. 87 - 88 akt). Pozostaje w nowym związku, lecz nie zamieszkuje razem ze swoją partnerką. Pozwany ok. 400 zł miesięcznie przekazuje swojej matce na pokrycie jego udziału w kosztach eksploatacji domu i w wyżywieniu. Na telefon wydaje ok. 70 zł, zaś na Internet ok. 45 zł miesięcznie. Ponadto na spłatę zadłużenia wobec formy (...) wydaje 300 zł miesięcznie, zaś na spłatę odsetek z tytułu debetu w mBanku ok. 120 zł. (d. zeznania T. P. k. 105-106, porozumienie w sprawie spłaty należności k. 62, wydruk z salda konta w mBanku k. 63-65)

W 2015 r. T. P. był na zagranicznych wakacjach, a ponadto jeden dzień nad polskim morzem (d. wydruk z facebooka k. 89-90).

Od czasu wyroku rozwodowego potrzeby T. P. pozostają na podobnym poziomie.

Pozwany kontaktuje się z małoletnimi powodami. Spędzają one z nim z reguły dwa weekendy w miesiącu. Ponadto w 2015 r. T. P. zabrał dzieci na weekend na M.. W czasie pobytu dzieci u pozwanego dokonuje on dla nich zakupu artykułów spożywczych (miesięcznie za kwotę ok. 100 zł) (d. zeznania T. P. k. 105-106 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań świadków: T. M. (k. 81-83), M. G. (k. 102-103), zeznań przedstawicielki ustawowej powodów M. P. (k. 103-105), a także zeznań pozwanego T. P. (k. 105-106), jak również dowodów z dokumentów w postaci: dokumentacji medycznej (k. 5, 7-12), kopii odpisów skróconych aktów urodzenia (k. 6), zaświadczenia z PUP (k. 13, 32), planu i kosztorysu rehabilitacji (k. 93-94), kopii deklaracji PIT za 2014 r. M. P. (k. 33-40), postanowienia Sądu Apelacyjnego w Lublinie (k. 50-52), kopii deklaracji PIT za 2014 r. pozwanego (k. 53-61), porozumienia w sprawie spłaty należności (k. 62), wydruków salda rachunku w mBanku (k. 63-65), wydruku z (...) (k. 66), zaświadczenia z PUP (k. 67), a także wydruków z facebooka (k. 74-80, 87-90), kopii umowy najmu lokalu mieszkalnego (k. 91-92), decyzji o wysokości odszkodowania (k. 95), faktur VAT (k. 96-98), zaświadczenia lekarskiego (k. 99), protokołu przesłuchania T. K. w toku postępowania sygn. akt 1 Ds. 642/15 oraz akt sprawy Sądu Okręgowego w Siedlcach (sygn. I C 723/12).

Powyższy materiał dowodowy Sąd co do zasady uznał za wiarygodny. Sąd nie dał wiary jedynie zeznaniom T. M. oraz zeznaniom M. P. w zakresie, w jakim wynika z nich, że partner M. P. nie mieszka wspólnie z przedstawicielką ustawową małoletnich powodów. W tym zakresie powyższe zeznania są bowiem sprzeczne zarówno z zeznaniami pozwanego jak i – przede wszystkim – zeznaniami samego partnera M. T. K., który będąc przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego sygn. 1 Ds. 642/15 (nie mając żadnych powodów, aby kłamać w tym zakresie) wskazał, że zamieszkuje wraz z M. P.. Zauważyć należy, iż przesłuchiwana w charakterze strony M. P. nie chciała się odnieść do w/w zeznań T. K..

Nadto Sąd nie dał wiary zeznaniom M. P. w zakresie, w jakim wynika z nich, że czynsz najmu mieszkania, w którym zamieszkuje wynosi 1400 zł, albowiem z przedstawionej przez nią samą kopii umowy najmu wynika, że czynsz za ten lokal wynosi 1300 zł miesięcznie. Sąd nie dał także wiary zeznaniom przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów w tej części, w jakiej wynika z nich, że w czasie wydawania wyroku w sprawie sygn. I C 723/12 zarabiała ona ok. 670 zł miesięcznie. Z zeznań M. P. złożonych w sprawie sygn. I C 723/12 wynika bowiem, że zarabiała ona wówczas ok. 800 zł miesięcznie, w toku postępowania rozwodowego nie miała ona natomiast żadnych powodów, aby zawyżać swoje dochody.

Sąd odmówił także waloru wiarygodności zeznaniom pozwanego w zakresie, w jakim wynika z nich, że nie był on w tym roku za granicą na urlopie. W tym zakresie zeznania T. P. są bowiem sprzeczne z wydrukami z facebooka z profilu partnerki pozwanego przedstawionymi przez M. P., których prawdziwości T. P. nie zakwestionował. Sąd nie dał także wiary zeznaniom T. P. w tej części, w której wskazuje on, że czynsz za mieszkanie zajmowane przez M. P. i jej partnera płaci T. K., zaś M. P. zapewnia jedynie wyżywienie. Sąd miał bowiem na uwadze, że najemcą przedmiotowego lokalu jest - jak wynika z kopii umowy najmu - M. P. i to na niej ciąży obowiązek uiszczania czynszu najmu (niezależnie od oceny, czy T. P. powinien się do tego czynszu dokładać).

Wreszcie oceniając zeznania świadka M. G. Sąd dał im wiarę, jednakże w ocenie Sądu posiadana przez świadka wiedza na temat faktycznej sytuacji pozwanego jest niewielka. Świadek sam przyznał, że nie wie, ile pozwany zarabia, a także wskazał, że nie słyszał, aby pozwany w ubiegłym roku był za granicą, ani też, aby w tym roku był on nad morzem, podczas gdy z zeznań samego T. P. wynika, że w 2014 r. był we Francji, zaś w tym roku był ze swoją partnerką nad morzem.

Sąd zważył ,co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 133 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. O zakresie obowiązku alimentacyjnego decydują w każdym razie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro). Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od różnych okoliczności natury społecznej i gospodarczej w których osoba uprawniona się znajduje. Zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle można określić potrzeby życiowe, materialne i intelektualne uprawnionego (uzasadnienie do tezy IV uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r., II CZP 91/86).

Potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego ulegają zmianie, tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Dlatego też w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego (art. 138 kro). Dla stwierdzenia czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu wyżej wskazanego przepisu, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i możliwości mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków, powstałych po jego wydaniu, a jej ustalenie następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi (uzasadnienie to tezy VII uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r., II CZP 91/86). Przez zmianę stosunków w rozumieniu art. 138 kro rozumie się więc istotne zmniejszenie lub zwiększenie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego albo też istotne zwiększenie lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego (tak np. T. Domińczyk, Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz pod red. K. Piaseckiego, LexisNexis 2005 str. 839).

Zdaniem Sądu od czasu orzeczenia Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 9 stycznia 2014 r. nie doszło do istnej zmiany możliwości zarobkowych M. P. ani pozwanego. Powyższa ocena możliwości zarobkowych (rozumianych jako środki pieniężne, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności, stosownie do swych sił umysłowych i fizycznych (tak np. uchwała pełnego składu (...) – Izby Cywilnej i Administracyjnej z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42, wyrok SN z dnia 22 czerwca 2007 r., II UK 229/06, LEX nr 422753)) M. P. i T. P. wynika z faktu, iż poprzednie orzeczenie rozstrzygające kwestię alimentów zapadło stosunkowo niedawno, a od tego czasu nie doszło do zmiany w poziomie wykształcenia czy też stanie zdrowia przedstawicielki ustawowej powodów i pozwanego, nie zmieniła się także generalnie sytuacja na rynku pracy.

Wprawdzie obecnie pozwany zarabia znacznie więcej niż w chwili orzekania w przedmiocie rozwodu (obecnie zarabia ok. 2500 zł miesięcznie, natomiast będąc przesłuchiwany w charakterze strony w sprawie sygn. I C 723/12 podawał, że zarabia 1500 zł miesięcznie), tym niemniej zmiana ta wynika z faktu, iż – co zauważył zresztą także Sąd Okręgowy w Siedlcach – w chwili orzekania w przedmiocie rozwodu T. P. nie wykorzystywał swoich możliwości zarobkowych, pozwalających osiągać mu dochód w wysokości co najmniej 2500 zł miesięcznie (z informacyjnego wysłuchania pozwanego w toku postępowania rozwodowego wynika zresztą, że taki dochód osiągał on na początku postępowania rozwodowego).

Nie zmieniły się także możliwości zarobkowe M. P.. Wprawdzie obecnie jest ona zarejestrowana jako osoba bezrobotna, a osiągane przez nią dochody z pracy dorywczej są niższe od tych osiągniętych w styczniu 2014 r., tym niemniej mając na uwadze wykształcenie przedstawicielki ustawowych powodów (ma ona wykształcenie średnie), fakt, że ma doświadczenie zawodowe, oraz uwzględniając wiek dzieci, nad którymi sprawuje bieżącą pieczę, zdaniem Sądu nie wykorzystuje ona w pełni swoich możliwości zarobkowych.

W ocenie Sądu mając na uwadze fakt, że poprzednie orzeczenie ustalające alimenty na rzecz małoletnich dzieci zapadło stosunkowo niedawno, jak również fakt, że w ostatnich dwóch latach ceny towarów w Polsce, w tym artykułów spożywczych i ubrań, utrzymują się na mniej więcej stałym poziomie uznać należy, iż od wydania orzeczenia Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 9 stycznia 2014 r. nie zmienił się istotnie koszt zaspokojenia usprawiedliwionych

potrzeb małoletniego J. P.. Wskazać również należy, iż już w czasie orzekania w sprawie rozwodowej małoletni J. P. uczęszczał na zajęcia z języka angielskiego oraz potrzebował korepetycji z matematyki.

Ponadto w związku ze zmianą miejsca zamieszkania przez M. P. i jej dzieci niewątpliwie do kosztów zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb mieszkaniowych małoletniego J. należy w chwili obecnej doliczyć także część kosztów najmu lokalu, w którym małoletni zamieszkuje. Tym niemniej zwrócić należy uwagę na fakt, że w czasie zamieszkiwania M. P. wraz z dziećmi w lokalu T. M., M. P. ponosiła część kosztów utrzymania mieszkania matki; a nadto w chwili obecnej część kosztów utrzymania lokalu (w tym część czynszu), w którym zamieszkuje M. P. i jej dzieci, winien pokrywać wspólnie z nimi zamieszkujący partner przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów. Wreszcie w styczniu 2014 r. J. P. uczęszczał na zajęcia karate, na które w chwili obecnej nie uczęszcza. Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę Sąd uznał, że od wydania orzeczenia Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 9 stycznia 2014 r. nie zmienił się istotnie koszt zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniego J. P..

W tej sytuacji, wobec faktu, że od czasu poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów należnych od pozwanego na rzecz małoletniego J. P. nie zmieniły się w istotny sposób ani usprawiedliwione potrzeby J. P. ani też możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego, Sąd nie znalazł podstaw do podwyższenia alimentów na rzecz małoletniego J. P. i powództwo w tym zakresie oddalił.

W ocenie Sądu zmieniły się natomiast w sposób istotny koszty zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniej G. P.. W ocenie Sądu mając na uwadze fakt, że poprzednie orzeczenie ustalające alimenty na rzecz małoletniej G. zapadło zaledwie ok. półtora roku temu, jak również okoliczność, że w ostatnich dwóch latach ceny artykułów spożywczych i ubrań nie rosły, uznać należy, iż od wydania orzeczenia Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 9 stycznia 2014 r. nie zmienił się istotnie koszt zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniej G. P. w zakresie wyżywienia i odzieży. Podobnie jak w przypadku J. P. nie zmieniły się także w istotny sposób koszty zaspokojenia potrzeb edukacyjnych małoletniej G.. Także ona bowiem, podobnie jak jej brat, już w czasie orzekania w sprawie rozwodowej uczęszczała na zajęcia z języka angielskiego. Wreszcie podobnie jak w przypadku J. P., do usprawiedliwionych kosztów zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych małoletniej należy obecnie doliczyć część kosztów najmu mieszkania, w którym małoletnia zamieszkuje. Tym niemniej, jak już wskazano powyżej, zwrócić należy uwagę na fakt, że w okresie, gdy M. P. wraz z dziećmi zamieszkiwała w mieszkaniu swojej matki, także ponosiła część kosztów utrzymania mieszkania T. M.; a nadto w chwili obecnej część kosztów utrzymania lokalu, w którym zamieszkuje G. P., winien pokrywać również zamieszkujący w tym lokalu partner M. P.. Wreszcie zauważyć należy, iż w chwili obecnej G. P. nie uczęszcza na zajęcia piłki ręcznej, na które to zajęcia uczęszczała w styczniu 2014 r.

Reasumując uznać należy, iż łączne koszty zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb G. P. w zakresie wyżywienie, ubrania, edukacji, zajęć dodatkowych i zapewnienia stosowego mieszkania nie zmieniły się istotny sposób od czasu wydania orzeczenia przez Sąd Okręgowy w Siedlcach w sprawie sygn. I C 723/12.

Z uwagi na uraz kolana, którego G. P. doznała we wrześniu 2014 r. bardzo znacząco wzrosły jednak jej potrzeby w zakresie opieki medycznej. W chwili obecnej, w celu wzmocnienia mięśni, małoletnia uczęszcza na siłownię, a nadto potrzebuje ortezy, a przede wszystkim wymaga rehabilitacji, która jest niedostępna w ramach publicznej służby zdrowia. Koszt kompleksowej rehabilitacji małoletniej w placówce prywatnej jest bardzo wysoki i wynosi obecnie ok. 1000 zł miesięcznie i o tyle Sąd szacuje wzrost usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniej powódki.

Mając na uwadze fakt, że wzrost kosztów utrzymania małoletniej winien obciążyć obydwójga rodziców, jak również mając na uwadze fakt, że górną granicę świadczeń alimentacyjnych stanowią możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego, jak również mając na uwadze wielkość środków potrzebnych pozwanemu na spłatę zobowiązań oraz na pokrycie kosztów wyżywienia, mieszkania i mediów, Sąd uznał, że zasadnym będzie podwyższenie alimentów od pozwanego na rzecz małoletniej G. P. o kwotę 200 zł miesięcznie do kwoty 900 zł miesięcznie. Zdaniem Sądu alimenty w wysokości 900 zł na rzecz małoletniej G. P. nie przekraczają możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, mając na uwadze, że – w ocenie Sądu – w przypadku choroby czy urazu dziecka rodzice winni dołożyć szczególnych starań w celu zapewniania dziecku odpowiedniego leczenia. Z kolei jednak kwota alimentów żądana na

rzecz małoletniej G. P. w pozwie, tj. 1500 zł miesięcznie, zdaniem Sądu jest wygórowana, albowiem po pierwsze nie uwzględnia konieczności partycypowania także przez M. P. w zwiększonych kosztach utrzymania córki, a po drugie, przede wszystkim, świadczenie alimentacyjne na rzecz G. P. w wysokości ponad 900 zł miesięcznie przekraczałoby możliwości zarobkowe i majątkowe T. P., jeśli uwzględni się także konieczność łożenia przez pozwanego alimentów na rzecz syna J. oraz konieczność obsługi posiadanego przez niego zadłużenia.

Z uwagi na powyższe, z dniem 26 lutego 2015 r. (a więc z dniem wniesienia powództwa), Sąd podwyższył alimenty należne G. P. od pozwanego z kwoty po 700 zł miesięcznie do kwoty po 900 zł miesięcznie, zaś w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 kpc, zaś o nieuiszczonych kosztach sądowych na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 102 kpc.